

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 72

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 31 ianuarie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
72.	— Legea zootehniei.....	1-6
80.	— Decret pentru promulgarea Legii zootehniei.....	6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
13.	— Ordin al ministrului industriei și resurselor privind aprobarea Listei cuprinzând standardele române care adoptă standardele europene armonizate referitoare la recipientele simple sub presiune	7-8
★		
	Lista cuprinzând autorizațiile de comercializare a băuturilor alcoolice spirtoase, anulate.....	8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGEA zootehniei

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Zootehnia este o ramură importantă a agriculturii, care implică activitatea de creștere, nutriție, ameliorare, reproducție și protecția animalelor.

Art. 2. — Prezenta lege reglementează desfășurarea de către crescătorii de animale a activităților enumerate la art. 1, pentru animalele din următoarele specii: taurine, bubaline, cabaline, ovine, caprine, porcine, iepuri, animale de blană, canide, feline, păsări, pești, albine și viermi de mătase.

Art. 3. — Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor elaborează și promovează politici privind creșterea și ameliorarea animalelor, coordonează întreaga activitate din domeniu, iar împreună cu organele administrației publice locale sprijină asociațiile profesionale ale crescătorilor de animale.

Art. 4. — În înțelesul prezentei legi, *crescătorii de animale* sunt persoanele fizice și juridice care dețin în proprietate speciile de animale prevăzute la art. 2, înscrise în Registrul de evidență agricolă.

CAPITOLUL II

Creșterea și exploatarea animalelor

Art. 5. — (1) *Creșterea și exploatarea animalelor* este activitatea desfășurată de crescătorii de animale, indiferent de statutul juridic al acestora, în scopul obținerii de produși și produse animaliere.

(2) Activitatea de creștere a animalelor se realizează în exploatarea zootehnică, asociații și crescătorii individuale.

(3) În alegerea sistemelor de creștere și a tehnologiilor de exploatare crescătorii de animale sunt obligați să prevină poluarea, deteriorarea mediului ambiant și să respecte regulile de protecție a animalelor, precum și măsurile de apărare a sănătății acestora.

Art. 6. — Asociațiile profesionale ale crescătorilor de animale care fac dovada reprezentării la nivel național, pe principiul piramidal, a majorității crescătorilor pentru care a fost constituită asociația sunt recunoscute de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor ca parteneri în elaborarea politicilor, strategiilor, a programelor de creștere și a politicilor pe produs.

Art. 7. — Patrimoniul zootehnic al crescătorilor de animale este constituit din efectivele de animale menționate la art. 2, împreună cu construcțiile aferente.

Art. 8. — (1) Construcțiile zootehnice aflate în proprietatea unităților administrativ-teritoriale, care se pretează la creșterea animalelor și păsărilor și sunt neutilizate în acest scop, vor fi date în administrare asociațiilor crescătorilor de animale, persoanelor fizice sau juridice, care vor să desfășoare activități zootehnice.

(2) Terenurile de sub construcții și cele de incintă vor fi date în administrare, fără plată, pe perioada desfășurării activității.

(3) Consiliile locale vor aproba atribuirea de teren cu destinație agricolă, din rezervă, pentru asigurarea necesarului de furaje crescătorilor de animale care populează spațiile prevăzute la alin. (1).

(4) La concesiunea terenurilor cu destinație agricolă de la Agenția Domeniilor Statului, în scopul producerii furajelor, crescătorii de animale au prioritate.

Art. 9. — În scopul evidențierii statistice, al apărării sănătății, stabilirii valorii genetice, înregistrării, deplasării, etichetării și al valorificării efectivelor de animale este obligatorie individualizarea tuturilor animalelor în termen de 2 ani de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 10. — Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor împreună cu Institutul Național de Statistică asigură un sistem informațional statistic privind cunoașterea evoluției efectivelor de animale și a producțiilor zootehnice și organizează recensăminte ale animalelor domestice la toți deținătorii de animale.

Art. 11. — (1) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, pentru dezvoltarea producției animaliere, poate acorda crescătorilor de animale prime la vânzare-cumpărare, alocații și avantaje fiscale pe produs, în conformitate cu reglementările legale în vigoare.

(2) Condițiile de alocare a stimulentelelor, cuantumul acestora și forma de acordare se stabilesc anual prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, în limita fondurilor alocate de la bugetul de stat.

Art. 12. — Calitatea de crescător de animale, precum și de membru al unei asociații profesionale de profil dă drept de preemțiune la obținerea de licențe, cu sprijinul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, în vederea valorificării la export a animalelor și a produselor de origine animalieră.

CAPITOLUL III

Nutriția animalelor

Art. 13. — (1) *Nutriția animalelor*, în înțelesul prezentei legi, este o activitate zootehnică de interes major prin care se asigură conversia optimă a resurselor nutritive în produse animaliere. Resursele nutritive, denumite *furaje*, includ totalitatea produselor vegetale, animale, minerale și de sinteză care, prin folosirea în hrana animalelor, asigură desfășurarea normală a funcțiilor vitale și valorificarea potențialului de producție și reproducție al acestora.

(2) În sensul prezentei legi, activitățile privind nutriția animalelor se referă la:

a) producerea, recoltarea, depozitarea, conservarea, prelucrarea și valorificarea plantelor de nutreț;

b) fabricarea, comercializarea și utilizarea nutrețurilor combinate, precum și a altor preparate furajere din producția internă sau din import, destinate nutriției animalelor;

c) producerea și folosirea biopreparatelor furajere;

d) stabilirea rațiilor și normelor de furajare în funcție de tehnologia de creștere și exploatare a animalelor.

Art. 14. — Nutrețurile concentrate simple, combinate, aditivii furajeri, premixturile, substanțele energetice, substanțele minerale și preparatele speciale trebuie să corespundă parametrelor de calitate și salubritate stabiliți prin norme ale Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și ale Ministerului Sănătății și Familiei.

Art. 15. — (1) Controlul producerii nutrețurilor combinate și preparatelor furajere se realizează prin inspecția oficială efectuată de către unități specializate și abilitate de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, care urmăresc ca producerea, importul, fabricarea, circulația, comercializarea și folosirea acestora să se efectueze în conformitate cu reglementările legale privind protecția sănătății oamenilor, animalelor și a mediului.

(2) Condițiile și criteriile ce trebuie îndeplinite de unitățile specializate pentru a fi abilitate în controlul oficial al producerii nutrețurilor combinate și preparatelor furajere se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Inspecțiile se fac în toate etapele de producție și de manufacturare, înainte de comercializare, la import și export și la utilizarea produsului.

Art. 16. — Sunt considerate *furaje de natură vegetală*: cerealele, leguminoasele și plantele tehnice pentru boabe, gramineele, leguminoasele anuale și perene, precum și alte plante anuale destinate folosirii ca nutrețuri, masă verde, fibroase deshidratate natural și artificial, suculete, cât și produse care provin din producția secundară a culturilor realizate în teren arabil și din producția pajiștilor naturale și a pădurilor.

Art. 17. — Sunt supuse regimului de exploatare stabilit prin prezenta lege următoarele categorii de terenuri:

a) pajiștile comunale care fac parte din domeniul privat al statului și se află în administrarea consiliilor locale respective;

b) pajiștile în indiviziune care, fie prin lege, fie prin efectul actelor de proprietate sau acordul ulterior al coproprietarilor, se folosesc în comun în cadrul asociațiilor de pășunat;

c) pajiștile situate pe orice fel de terenuri din zonele montane, inclusiv golurile alpine, sau cele situate în zone inundabile ale râurilor și în Lunca Dunării, care nu intră în primele două categorii și sunt folosite numai în timpul prielnic pășunatului, aparținând domeniului public al statului;

d) pajiștile cu regim special, cu excepția perimetrelor de protecție ecologică, a rezervațiilor naturale, a parcurilor naturale și naționale;

e) terenurile arabile și cele provenite din pajiștile comunale destinate producerii de furaje și semințe de culturi

furajere, inclusiv terenurile folosite pentru lucrări de îmbunătățire a pajiștilor.

Art. 18. — (1) Terenurile evidențiate ca pajiști, aparținând consiliilor locale comunale, obștilor sau unor asociații de crescători, se folosesc în exclusivitate pentru pășunat, fâneată, cultivarea plantelor de nutreț, în vederea obținerii de masă verde, fân sau semințe, perdele de protecție a pajiștilor, construcții zoopastorale, lucrări de îmbunătățiri funciare pentru creșterea potențialului de producție al pajiștilor.

(2) Administrarea pajiștilor comunale, orășenești și municipale intră în atribuțiile consiliilor locale, care vor stabili în răspunderea directă și nemijlocită a primarilor executarea prevederilor cuprinse în amenajamentele pastorale și în planurile anuale de exploatare a pajiștilor de pe raza unităților administrativ-teritoriale respective. Gospodărirea acestor suprafețe se face cu consultarea crescătorilor de animale, cu asistența tehnică a specialiștilor din unități subordonate ale Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

Art. 19. — (1) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, prin organele de specialitate, elaborează strategia de organizare și exploatare a pajiștilor, parametri tehnici și metodologia recomandată deținătorilor de terenuri agricole folosite pentru furajarea animalelor, care vor fi prevăzute în normele metodologice.

(2) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, prin organele de specialitate, împreună cu consiliile județene și cu consiliile locale, elaborează strategia de organizare și exploatare a pajiștilor și prezintă, în mod distinct, reglementări stricte privind transhumanța ovinelor, ca formă de punere în valoare a resurselor furajere montane și alpine.

Art. 20. — (1) Pășunile împădurite pot fi readuse în circuitul pastoral, cu aprobarea direcțiilor generale pentru agricultură și industrie alimentară județene, pe baza unor studii de transformare și a unor programe de îmbunătățire și exploatare a acestora, întocmite de unitățile de specialitate autorizate.

(2) Recoltarea masei lemnoase de pe aceste terenuri se va face cu respectarea normelor tehnice silvice de exploatare.

Art. 21. — Terenurile evidențiate ca pășuni, fânețe și pășuni împădurite pot fi schimbate cu terenuri agricole sau cu destinație forestieră, cu respectarea reglementărilor legale în vigoare.

Art. 22. — (1) Terenurile ocupate de pajiști care, prin degradare sau poluare, și-au pierdut total sau parțial capacitatea de producție vor fi constituite în perimetre de ameliorare de interes național, pe care se vor executa lucrări de repunere în valoare și amenajare, corespunzător reglementărilor legale în vigoare, fără schimbarea proprietarului.

(2) În vederea executării lucrărilor prevăzute la alin. (1), în cadrul perimetrelor stabilite, deținătorii de pajiști sunt obligați să pună la dispoziție terenurile respective pe perioada realizării proiectelor și să aplice prevederile acestora.

Art. 23. — Lucrările de protecție și ameliorare a pajiștilor naturale se realizează din fondul de ameliorare a fondului funciar aferent sectorului agricol, aflat la dispoziția Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

CAPITOLUL IV

Ameliorarea animalelor

Art. 24. — (1) Ameliorarea efectivelor de animale reprezintă o activitate cu caracter prioritar în strategia dezvoltării zootehniei românești și se desfășoară de către structuri de specialitate, sub îndrumarea și controlul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu consultarea asociațiilor crescătorilor de animale.

(2) Zonarea în teritoriu a speciilor, raselor și tipurilor de animale, în funcție de condițiile agroecologice și de interesele social-economice, precum și activitatea de ameliorare

a acestora se realizează prin programe naționale de ameliorare a animalelor, elaborate pe o perioadă determinată de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu sprijinul asociațiilor profesionale ale crescătorilor de animale, care se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor.

(3) Ameliorarea genetică a animalelor se realizează prin lucrări de selecție și hibridare efectuate pe baza controlului oficial al performanțelor zootehnice și prin reproducție dirijată.

Art. 25. — (1) Coordonarea și controlul activității de ameliorare a efectivelor de animale se fac de către Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și se realizează de instituții și organizații implicate în acest proces, după cum urmează:

a) instituții pentru controlul oficial al performanțelor productive la animale și evaluări genetice și structuri teritoriale abilitate în acest scop;

b) asociații ale crescătorilor de animale, constituite potrivit legislației în vigoare;

c) unități specializate de însămânțări artificiale, precum și cele producătoare de material seminal, ferme zootehnice de elită, depozite de reproducători, acreditate și autorizate în acest scop.

(2) Atribuțiile și competențele acestor structuri organizatorice trebuie să corespundă programelor naționale de ameliorare pe specii, conform actelor normative în vigoare.

Art. 26. — Controlul oficial al performanțelor zootehnice se organizează și se desfășoară în conformitate cu normele și instrucțiunile elaborate de unitățile specializate și abilitate de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

Art. 27. — Conservarea resurselor genetice constituite din populații de animale restrânse numeric, în pericol sau pe cale de dispariție, se finanțează de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

Art. 28. — Pentru protejarea și dezvoltarea patrimoniului genetic național din zootehnie, în concordanță cu programele naționale de ameliorare a efectivelor de animale, toate importurile și exporturile de animale de reproducție, material seminal, embrioni și ouă de incubație se avizează de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

Art. 29. — Ameliorarea efectivelor de animale este o activitate de interes public și se finanțează de la bugetul de stat, în limita sumelor prevăzute cu această destinație, din bugetul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, pentru următoarele acțiuni:

a) individualizarea, codificarea animalelor și constituirea bazei de date;

b) controlul performanțelor zootehnice;

c) lucrările pentru stabilirea valorii de ameliorare.

CAPITOLUL V

Reproducția animalelor

Art. 30. — (1) Procesul de reproducție a animalelor este o activitate de bază în zootehnie, necesară pentru reluarea ciclurilor de producție.

(2) Reproducția animalelor se organizează și se desfășoară prin însămânțări artificiale, montă naturală și transfer de embrioni.

(3) Crescătorii de animale sunt liberi să aleagă pentru efectivele proprii metoda de reproducție prevăzută la alin. (2).

Art. 31. — (1) Înfiițarea și organizarea noilor unități specializate pentru testarea reproducătorilor, producerea de material seminal, însămânțări artificiale la animale necesită autorizarea de funcționare eliberată de instituțiile abilitate ale Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

(2) Condițiile pentru acreditarea și autorizarea unităților specializate pentru testarea reproducătorilor, producerea de material seminal congelat și însămânțări artificiale la

animale se stabilesc prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor.

Art. 32. — (1) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor va sprijini, prin structurile de specialitate subordonate, înființarea de noi stațiuni sau puncte sătești de montă naturală.

(2) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, prin unitățile specializate din teritoriu, va autoriza pentru montă naturală reproducători ai crescătorilor de animale, cu respectarea cerințelor zootehnice și sanitar-veterinare.

Art. 33. — (1) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, prin organele sale de specialitate, va emite norme tehnice privind organizarea și funcționarea stațiilor și punctelor de montă naturală, care vor fi aprobate prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor.

(2) Consiliile locale organizează și asigură buna funcționare a stațiilor de montă naturală, conform legilor în vigoare.

(3) Consiliile locale sunt obligate să asigure stațiilor de montă naturală terenul cu destinație agricolă necesar pentru producerea furajelor.

Art. 34. — Prin *material biologic de reproducție testat* se înțelege orice reproducător, material seminal, ouă de incubatie, ovule, zigoti și embrioni individualizați în sistem unitar și înregistrați în cărțile de rasă.

Art. 35. — (1) Pentru promovarea în interes public a reproducției și selecției animalelor de producție se finanțează de la buget, prin alocatii anuale acordate de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, acțiunile care urmează:

- a) controlul oficial al performanțelor de producție;
- b) lucrările pentru evaluarea valorii de ameliorare și de bonitare;
- c) contavaloarea materialului seminal indigen utilizat la însămânțările artificiale se suportă în proporție de până la 100%, în funcție de valoarea de ameliorare a reproducătorilor, atestată și autorizată oficial, precum și a agentului criogenic folosit la conservare.

(2) Se finanțează din bugetele administrației publice locale activitățile:

- a) lucrările necesare pentru atribuirea codurilor și numerelor de înmatriculare a animalelor de producție;
- b) organizarea depozitelor de reproducători.

Art. 36. — Biotehnologia transferului de embrioni și manipulările genetice efectuate cu caracter experimental sunt de competența institutelor de cercetări științifice și de învățământ superior de profil, iar aplicarea în practică se efectuează sub controlul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

CAPITOLUL VI Protecția animalelor

Art. 37. — (1) Crescătorilor de animale le este interzis să producă animalelor durere, suferință, neliniște sau invaliditate, cu bună știință.

(2) Durerea evitabilă este cauzată animalelor prin lovire sau accidente traumatice.

(3) Suferința, alta decât cea provocată de durere, este cauzată animalelor de înfometare, sete sau oboseală excesivă.

(4) Starea de neliniște este cauzată de privarea animalelor de libertate prin legarea defectuoasă sau încarcerarea severă, singurătate, de introducere în spațiul lor de viață a unor animale din alte specii sau din aceeași specie fără o acomodare prealabilă, de senzația de pierdere a echilibrului, de zgomote puternice, de șocuri luminoase sau electrice.

(5) Invaliditatea voită este cauzată animalelor prin lucrări experimentale.

(6) În termen de 6 luni de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul

Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu consultarea organizațiilor neguvernamentale interesate, va elabora reguli de protecție a animalelor domestice, care vor fi aprobate prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor.

Art. 38. — Animalele vor fi cazate, hrănite și adăpate în funcție de specie, gradul de dezvoltare și adaptare.

Art. 39. — Deținătorii de animale vor respecta condițiile optime de creștere și exploatare, conform tehnologiei.

CAPITOLUL VII Răspunderi și sancțiuni

Art. 40. — Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage răspunderea administrativă, contravențională, civilă sau penală, după caz.

Art. 41. — (1) Constituie infracțiuni următoarele fapte:

- a) falsificarea înscrisurilor în certificatele de origine și valoare de ameliorare sau în alte evidente oficiale;
- b) înscrierea în etichetele de prezentare a nutrețurilor combinate a unor date care nu corespund cu compoziția chimică a acestora;
- c) folosirea de pesticide sau de alte substanțe toxice fără avertizarea deținătorilor de animale din zonă;
- d) producerea și vânzarea neautorizată de nutrețuri combinate sau de aditivi furajeri;
- e) schimbarea destinației suprafețelor de pajiști în alte categorii de folosință, fără aprobare legală;
- f) distrugerea unor loturi semincere prin pășunat, cosit sau pe altă cale;
- g) utilizarea în alte scopuri a fondurilor ce se constituie, conform legii, pentru lucrări privind întreținerea și îmbunătățirea pajiștilor;
- h) executarea de lucrări de manipulare genetică la animale, fără aprobarea forului de specialitate imediat superior.

(2) Infracțiunile prevăzute la alin. (1) lit. c), e) și f) se pedepsesc cu închisoare de la 2 luni la 2 ani.

(3) Infracțiunile prevăzute la alin. (1) lit. a), b), d), g) și h) se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Art. 42. — (1) Constituie contravenții la prezenta lege, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni, săvârșirea de către persoanele fizice sau juridice a următoarelor fapte:

- a) producerea de embrioni, material seminal congelat, icre embrionate, larve și puiet de pește, ouă de incubatie pentru hibridi comerciali și ouă de viermi de mătase, în afara unităților specializate, autorizate în acest scop, sau de la reproducători, pentru folosirea cărora nu s-au emis autorizații, precum și introducerea și utilizarea celor provenite din import, fără a dispune de autorizația necesară;
- b) executarea neautorizată a transferului de embrioni sau a însămânțărilor artificiale pentru alte animale decât cele în proprietate;

c) nerespectarea normelor și instrucțiunilor tehnice privind efectuarea monei și asigurarea numărului de reproducători masculi folosiți în stațiuni comunale și puncte de montă naturală sau prin contracte civile;

d) monta clandestină, constând în folosirea reproducătorilor masculi neautorizați la monta femelelor;

e) neprezentarea și nedeclararea animalelor recenzorilor care efectuează recensămintele agricole;

f) menținerea de reproducători masculi necastrați cu intenția de a fi folosiți la monta clandestină;

g) folosirea unor componente neadecvate sau necertificate calitativ pentru fabricarea de nutrețuri combinate sau de premixturi furajere;

h) pășunatul neautorizat sau introducerea animalelor pe pajiști în afara perioadei stabilite pentru pășunat;

i) refuzul de către titularii de pajiști de a participa la întocmirea planurilor de exploatare a pajiștilor, împiedicarea

sau interzicerea punerii în aplicare a lucrărilor prevăzute în acestea;

j) neîndeplinirea de către deținătorii sau utilizatorii de pajiști a obligațiilor prevăzute în contract;

k) circulația pe pajiști cu orice mijloace de transport, inclusiv cu atelajele, care cauzează deteriorarea acestora;

l) organizarea și punerea în funcțiune de noi exploatații zootehnice fără autorizații emise de organele abilitate în acest sens;

m) poluarea și/sau deteriorarea mediului ambiant;

n) nerespectarea protecției animalelor;

o) omisiunea de a da ajutorul necesar ori de a înștiința stăpânul, deținătorul sau organul competent, în cazul găsirii unui animal răătăcit, părăsit sau abandonat a cărui viață, sănătate ori integritate corporală este în primejdie;

p) darea în folosință a pajiștei, fie pentru pășunat, fie pentru obținerea de producții de culturi furajere, persoanelor care nu sunt îndreptățite la pajiște;

r) utilizarea amenajărilor piscicole în alte scopuri decât creșterea peștilor.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 2.500.000 lei la 5.000.000 lei, faptele prevăzute la lit. f), k), o) și p);

b) cu amendă de la 5.000.000 lei la 10.000.000 lei, faptele prevăzute la lit. e), i) și n);

c) cu amendă de la 5.000.000 lei la 15.000.000 lei, faptele prevăzute la lit. d), h), j) și r);

d) cu amendă de la 20.000.000 lei la 40.000.000 lei, faptele prevăzute la lit. c), g) și m);

e) cu amendă de la 30.000.000 lei la 50.000.000 lei, faptele prevăzute la lit. a), b) și l).

(3) La propunerea primarului din unitatea administrativ-teritorială unde s-a săvârșit una dintre contravențiile prevăzute la alin. (1), consiliul local poate transforma cuantumul contravenției constatate în zile-muncă în folosul comunității.

(4) Valoarea unei zile-muncă se calculează luându-se ca bază de referință salariul minim pe economie valabil la acea dată.

(5) Amenzile se fac venit la bugetul de stat și la bugetul local, după caz.

(6) Cuantumul amenzilor contravenționale se indexează periodic prin hotărâre a Guvernului, în funcție de rata inflației.

Art. 43. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoanele împuternicite de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, de Ministerul Apelor și Protecției Mediului, de prefecți și de personalul abilitat al Ministerului de Interne.

Art. 44. — Prevederile prezentei legi referitoare la contravenții se completează cu cele ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 45. — În scopul perfecționării procesului decizional, pe lângă Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor funcționează Consiliul zootehnic consultativ, numit prin ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, în componența căruia intră specialiști din cercetarea științifică, învățământul superior agricol, agenți economici cu capital de stat și privat din agricultură, reprezentanții unor asociații profesionale ale crescătorilor de animale.

Art. 46. — Definirea termenilor specifici zootehniei utilizați este înscrisă în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

Art. 47. — (1) Normele metodologice pentru aplicarea prezentei legi vor fi elaborate în termen de 30 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: Legea nr. 8/1971 privind organizarea, administrarea și folosirea pajiștilor, loturilor zootehnice și semincere, precum și a stațiilor comunale de montă, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 51 din 29 aprilie 1971; Legea nr. 40/1975 privind creșterea și ameliorarea animalelor, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 134 din 25 decembrie 1975; Legea nr. 2/1982 privind organizarea producerii și folosirii raționale a resurselor de nutrețuri, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 37 din 7 aprilie 1982; Decretul nr. 139/1977 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea organizării sericiculturii, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 45 bis din 2 iunie 1977, și orice alte dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 12 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 16 ianuarie 2002.

Nr. 72.

ANEXĂ

DEFINIREA UNOR TERMENI SPECIFICI ZOOTEHNIEI

1. *Ameliorarea animalelor* — modificarea structurii genetice a populațiilor de animale supuse selecției în succesiunea generațiilor, în vederea obținerii unor producții animaliere mai mari.

2. *Patrimoniu genetic* — totalitatea efectivelor înregistrate numeric ale populațiilor de animale, de păsări, din sericultură, apicultură și piscicultură, izolate reproductiv după rase sau grupate în linii pure de hibridi, recunoscute oficial ca surse genetice valoroase pentru ameliorarea speciei din care fac parte.

3. *Valoarea genetică* — puterea de transmitere la urmași a performanțelor de producție ale unui animal cuprins în lucrările de selecție.

4. *Lucrări de selecție* — complex de acțiuni și metode de identificare a indivizilor dintr-o populație de animale,

recunoscuți ca tipuri dorite pentru admiterea la reproducere în detrimentul altor tipuri nedorite, care sunt eliminate.

5. *Hibridare* — încrucișarea animalelor din rase sau specii diferite, dar apropiate genetic.

6. *Animale de reproducție* — populații de animale aparținând unei rase, linii pure sau metiși, care sunt:

- individualizate în sistem unitar de identificare sigură, simplă și permanentă pe tot parcursul vieții;

- au fost, se află sau pot fi luate în controlul performanțelor zootehnice — sunt înscrise în evidențele oficiale de selecție;

- au sau li se pot emite certificate de origine și valoare productivă.

7. *Individualizarea* — procedeu de stabilire a identității fiecărui animal astfel încât să poată fi recunoscut în orice

împrejurare și în tot cursul vieții sale, până la ieșirea din sfera exploatarei.

8. *Controlul performanțelor* — procedeu folosit pentru măsurarea și stabilirea performanțelor productive, inclusiv a calității produselor obținute de la animale, iar pentru a avea caracter oficial, efectuarea și înregistrarea acestora trebuie să fie realizate de o instituție de stat, neutră și imparțială, sau de o organizație abilitată în acest scop.

9. *Certificat de origine și valoare productivă* — document tipizat, întocmit și eliberat de instituții abilitate în acest scop, în care sunt specificate originea (ascendentă) și performanțele de producție, ca rezultat a controlului oficial, pentru un animal de reproducție.

10. *Carte de rasă (Registru genealogic)* — inventarierea animalelor de-a lungul generațiilor dintr-o rasă sau populație izolată reproductiv, în care se înscriu performanțele productive și valorile de ameliorare ale acestora, fiind principalul instrument tehnic de dirijare a procesului de selecție în direcția dorită.

11. *Montă naturală* — împerecherea masculului cu femelele în condiții fiziologice naturale.

12. *Însămânțare artificială* — procedeu tehnic de depunere a materialului seminal în porțiunea aparatului genital femel care asigură garanția fecundării.

13. *Transfer de embrioni* — biotehnologie pentru scurtarea intervalului între generații și accelerarea difuzării progresului genetic, prin utilizarea unor metode de înaltă tehnicitate la recoltarea și depunerea embrionilor de la donatoare genetic valoroase la reproducere — gazdă până la fătare.

14. *Embrion* — stadiu de dezvoltare a unui organism viu, de la faza de ou fecundat, parcurgând toate fazele fiziologice naturale până la făt — constituirea organelor vitale.

15. *Material seminal* — produsul glandelor sexuale al unui reproducător autorizat, pentru a putea fi recoltat și preluat în vederea conservării capacității fecundate, până la folosirea lui la însămânțarea artificială a femelelor.

16. *Unitate de însămânțări artificiale* — un complex de mijloace materiale, cu organizare și amenajări specifice, în care reproducătorii masculi selecționați și autorizați oficial

sunt întreținuți și folosiți în scopul recoltării și conservării materialului seminal ce va fi distribuit pentru însămânțări artificiale.

17. *Stațiuni de montă* — spații special amenajate pentru întreținerea reproducătorilor și pentru împerecherea naturală a masculului cu femela, sub supraveghere tehnică.

18. *Incubația* — procedeu tehnologic care realizează condițiile capabile să asigure dezvoltarea normală a embrionului din ou, în perioada caracteristică speciei, în scopul obținerii prin ecloziune a unui organism viu, normal dezvoltat.

19. *Ou (ouă) de incubație* — ou (ouă) fecundat/fecundate, normal constituit/constituite morfologic, care provin de la indivizi sănătoși și cu potențial genetic autentic valoros.

20. *Ferme (nuclee) de elită* — exploatații zootehnice cu condiții optime de întreținere — furajare și cazare — a unui efectiv de rasă curată sau în experiment genetic, supus lucrărilor de selecție, de la care se difuzează descendența de-a lungul generațiilor obținute în progres genetic.

21. *Depozite de reproducători* — unități specializate în creșterea și întreținerea reproducătorilor masculi, destinați cu prioritate montei naturale dirijate și efectuate sezonier, în scopul recondiționării și folosirii economicoase pentru o perioadă mai lungă.

22. *Aditivi furajeri* — ingrediente sau substanțe chimice care se adaugă la sortimentele furajere de bază sau la o parte din acestea, pe parcursul fluxului de fabricație a furajelor combinate, cu scopul de a satisface unele cerințe specifice: profilaxia și combaterea unor boli, stimularea ritmului de creștere și a producției, corectarea gustului și a mirosului.

23. *Premixtură furajeră* — amestec uniform al uneia sau mai multor ingrediente împreună cu un suport furajer.

24. *Rație* — amestecul de nutrețuri în cantități măsurabile, ce urmează a fi consumat de un animal în 24 de ore, respectând normele stabilite științific.

25. *Normă* — conținutul în substanțe nutritive corelate proporțional, care să asigure necesarul unui animal timp de 24 de ore, atât pentru întreținerea funcțiilor vitale, cât și pentru elaborarea producției.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii zootehniei

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea zootehniei și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 15 ianuarie 2002.
Nr. 80.